

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De consideratione mysterij Incarnationis. Cap. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

misertimæ, quæ insipienter recessit ab eo. Si feceris hæc, fili charissime, ego occurram tibi suspiranti ad me, creabo in te cor mundum, & spiritum rectum innovabo in visceribus tuis. Et ædificabo tibi domum fidelem absque tributo in sancta ciuitate mea, vt læteris in æternum cum nobilissimis ciuibus, & fortissimis victoribus meis, qui venerunt de tribulatione magna, & dealbauerunt stolas suas in sanguine purissimo Agni Dei. Hæc cogita, fili, atque recogita, & sine cor tuam moueri ad compunctionem cantans atque commemorans cum intima gratitudine innumerabilia beneficia mea.

De consideratione mysterij Incarnationis.

CAP. XXII

VOlo, fili charissime, qui dereliquisti me, vt iudicio contendas mecum, si fortè beneficia, quæ tibi contuli, talia nō sint, quæ lapides durissimos emollire possint. Taceo nunc naturalia bona, quæ deberent impellere vehementer cor tuū ad requirendam amicitiam meam: volo potius ad beneficia supernaturalia,

&

& supra omnem æstimationem, admirabilia te vocare, vt consideres, atque recogites illa. Desolatione enim desolata est omnis terra, quia nullus est, qui recogitet corde. Verbum abbreviatum fecit Dominus super terram, quando propter te, Verbum caro factum est, & recubui in vtero purissimæ Virginis matris meæ, quasi sponsus in thalamo suo. Tunc Maiestas Altissimi sacco humanæ carnis accincta est, & coepi ego vnigenitus Dei filius pati humana, vt tu, fili dilectissime, ascenderes ad diuina, & sederes mecum ad mensam meam in amplissimo regno meo. Si scires, quid ego cogitarem de te, dum absconditus manerem in vtero genitricis meæ, facile videres, quàm ingratus fueris, cum peccaueris aduersus Altissimum Deum, & charissimum fratrem tuum. Ex quo enim assumpsi carnem causa salutis tuæ, non solum Deus, & Dominus fui, sed etiam frater tuus amantissimus effectus sum, quod te plurimum commouere deberet. Quis enim cogitasset hominum, vel Angelorum, quod Maiestas mea sublimissima descenderet ad consortia hominum, qui recesserunt à me? Absconditum est secretum hoc, volucres quoque cæli latet. Postquã

verò

verò fide mea, quæ est argumentum rerū non apparentium, firmiter credis, fili, me non ex operibus iustitię, quæ fecisti, sed secundum magnam misericordiam meam, venisse de sinu Patris mei, ad assumendam naturam humanam; vtere rectitudine fidei, vt conuertaris totis visceribus ad me, qui ab æterno dilexi salutem tuam, & per viscera misericordiæ oriens ex alto visitaui te. Dic intra te, fili; cogitans magnitudinem mysterij incarnationis meæ; Quomodo possum resistere tam inæstimabili charitati dulcissimi Dei mei? Quomodo non resoluor in lachrymas intimæ compunctionis, & amoris sciens altitudinem consilij diuini in assumenda carne mea, vt fieret Deus non solum custos, & nutritius, sed etiam charissimus frater meus? Quid ago infelix? Quomodo possum vel per horam vnā iacere in sordibus peccati reddēs tantum malum pro tam ineffabili bono, quod fecit mihi benignissimus Deus meus? Vtinam dirumperentur viscera mea præ magnitudine compunctionis nascentis ex multitudine, & magnitudine peccatorum meorū, quibus iram merui! Hęc & similia debes, fili, cogitare auertens ab iniquitate animam tuam, vt respondeas amoris infini-

to, quem ostendi per infinitam commu-
nicationem bonitatis meæ factus homo
similis tibi. Offer mihi millia holocausto-
rum in ara cordis tui compuncti, & hu-
miliati, & tantę charitatis stimulo inci-
tatus reuertere ad gratiam, & amicitiam
meam. Ego autem, vt amantissimus fra-
ter tuus, suscipiam te venientem de terra
longinqua, & introducam te in domum
Altissimi Patris mei, Qui videns te fratrem
meum esse, & à via mala recessisse, faciet
te participem hereditatis incorruptibilis,
quæ in cælis conseruatur ijs, qui per veram
pœnitentiam ex intimo cordis suspirant
ad æterna solatia paradisi mei.

*De consideratione mysterij Natiuitatis
Christi.*

CAP. XXIII.

EGO Vnigenitus Dei Filius primoge-
nitus ante omnem creaturam, fili
charissime, mirabili mysterio per natiui-
tatem temporalem exij de vtero purissi-
mæ Genitricis meæ, vt tecum conuersa-
rer, & preberem tibi exemplum, quo om-
nes ferę sylvarum mansuescerent. Qualis
enim charitas tibi videtur, quod Altissi-
mus Deus, quem laudat astra matutina,
&